

[Declamatio amatoria - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0968

SourceBoite_023-26-chem | Démosthène et [... ?]

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

γῆς φιλοτίμως παρεσκευασμένης, τὴν μὲν φιλοπονίχν
ἐν τοῖς γυμνασίοις εὐθέως ἐπιδεξάμενος οὐδὲ ἐν τοῖς
ἔργοις ἔψεύσω, τὴν δὲ ἀλληγενάντειαν τῆς σαυτοῦ
16 φύσεος καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνδρείαν ἐν τοῖς ἄγῶσι μά-
λιστ' ἐνεδείξω. (27) Περὶ δὲν ὁκνῷ μὲν ἀρέσσει λέ-
γειν, μὴ λειφθῶ τῷ λόγῳ τῶν τότε γιγνομένων, διώς
διος παραλείψω, καὶ γάρ αἰσχύρον, & θεωροῦντας ἡμᾶς
εὐφραίνει, ταῦτ' ἀπαγγεῖλαι μὴ θέλειν. Ἀπαντας μὲν
20 οὖν εἰ διεξιόην τοὺς ἄγῶνας· ἵσως δὲν ἀκαριον μῆκος
ἡμῖν ἐπιγένοιτο τῷ λόγῳ. ἐνὸς δὲ, ἐν δῷ πολὺ διήνεγκας,
μηνσθεὶς ταύτα τὸ δηλώσας καὶ τῇ τῷ ἀκούσιντα δυ-
νάμει συμμετρότερον φανήσομαι χρώμενος. (28) Τὸν
25 γάρ ζευγὸν ἀφείνετων, καὶ τῶν μὲν προορητάντων τὸν
δὲ ὑφηγιογουμένων, ἀμφοτέρων περιγενομένος, ἔκατέ-
ρων ὡς προσῆκε, τὴν νίκην ἐλαβεῖς, τοιούτου στεφάνου
τυχόντων ἐρ' δ', καίπερ καλοῦ τοῦ νικᾶν δόντος, κάλλιον
ἔδοκει καὶ παραλογώτερον εἶναι τὸ σωθῆναι. Φερομένου
1410 γάρ ἐναντίον σοι τοῦ τῶν ἀντιπάλων ἀρμάτος,
ἀπάντων δὲ ἀνυπόστατον οἰομένων εἴναι τὴν τῶν ἴππων
δύναμιν, δρῶν αὐτῶν ἐνίους καὶ μηδενὸς δεινοῦ παρόν-
τος ὑπερηγνωνικάτας, οὐχ δύος ἐξεπλάγης ἢ κατεδει-
λίσασας, ἀλλὰ τῇ μὲν ἀνδρείᾳ καὶ τῇ τοῦ ζεύγους
δρμῇ κρείττων ἔγένου, τῷ δὲ τάχει καὶ τοὺς διευτυχη-
κότας τῶν ἀνταγωνιστῶν παρῆλθες. (29) Καὶ γάρ τοι
τοσοῦτο μετήλλαξας τῶν ἀνδρώπινων τὰς διανοίας, δῆτε
10 πολλῶν θρυλούντων ὡς ἐν τοῖς ἴπποις ἄγῶνισ δῆδι-
στην θέντα παρέχεται τὰ ναυαργούντα, καὶ δοκούντων
ἀληθῆ ταῦτα λέγειν, ἐπὶ σοῦ τούναντί τοὺς θεατὰς φο-
βεῖσθαι πάντας μή τι συμπέσῃ τοιοῦτο περὶ σέ. τοιαύ-
15 την εὔνοιαν καὶ φίλονεικίαν ή σὴ φύσις αὐτοῖς παρέσχεν.
εἰκότως.

30. Καλὸν μὲν γάρ καὶ τὸ καθ' ἐν τι περιβλεπτον
γενέσθαι, πολὺ δὲ καλόν τὸ πάντα περιλαβεῖν ἐρ'
οἶς ἄντις νοῦν ἔχων φιλοτιμηθείη. Δῆλον δὲ ἐκεῖνεν:
εὑρόσθουμεν γάρ Αἰσκόν καὶ Ραδάμανθυν διὰ σωφρο-
σύνην, Ἡρακλέας δὲ καὶ Κάστορας καὶ Πολυδεύκην δὲ
20 ἀνδρείαν, Γανυμήδην δὲ καὶ Ἀδιονιν καὶ ἄλλους τοιού-
τους διὰ καλλὸς ἐπὸ θεῶν ἀγαπηθέντας. Ζεῦς ἔγωγ'
οὐ θαυμάζει τῶν ἐπιθυμούντων τῆς σῆς φύλας, ἀλλὰ
μή των τοῦτον τὸ τρόπον διασκεμένων. Θυτὸς γάρ ἐνὸς
εἰκότου τῶν προειρημένων μετασχόντες τινὲς τῆς τῶν
θεῶν διμιύλιας ἡξιώθησαν. ἢ που τοῦ γ' ἀπάντων κυ-
ρίου καταστάντος εὐκτὸν θνητῷ φύντι φίλον γενέσθαι.
31 Δίκαιον μὲν οὖν καὶ πατέρας καὶ μητέρα καὶ τοὺς
ἄλλους οἰκείους τοὺς σοὺς ζηλοῦσθαι, τοσοῦτον ἑπερ-
1411 χόντος σοῦ τῶν ἥλικιων ἀρετῆς, πολὺ δὲ μᾶλλον οὓς
οὖν, δὲ τῶν τηλικύτων ἀγαθῶν ἡξιωμένος, σαυτοῦ προ-
χρίνεις ἀξίους εἶναι φίλους ἐξ ἀπάντων αἰρῆν. τοὺς μὲν
γάρ η τύχη σοι μετόχους κατέστησε, τοὺς δὲ ἡ σφετέρα
καλοκαρδία προστινέστησε. (32) Οὓς οὖν οἶδα πό-
τερον ἔραστας ή μόνους ὁρθοῖς γιγνώσκοντας προσχρό-
νεσσι χρή. Δοκεῖ γάρ μοι καὶ κατ' ἀρχὰς η τύχη, τῶν
μὲν φαύλων καταφρονοῦσα, τὰς δὲ τῶν σπουδαίων ἀν-
10 δρῶν διανοίας ἔρεισται βουληθεῖσα, τὴν σὴν φύσιν οὖ

exornatus; laborum tolerantiam in gymnasiis statim ostentatam, nec in factis sefelliisti, reliquum autem ingenii tui splendorem animique robur in certaminibus potissimum declarasti. (27) De quibus etsi ordiri vereor, metuens ne ejus temporis res oratione non assequar; tamen non prætermittam, nam turpe fuerit, quæ nos spectantes exhibant, ea nolle commemorare. Ac si omnia certamina reffrem; ultra modum fortasse nobis extenderetur oratio. unius autem, in quo multum excelluisti, facta mentione, et eadem indicabo et auditorum auscultandi facultate convenienter utar. (28) Emissis equis, atque aliis longius evectis, alii subsequentibus, de ambobus, de utrisque ut debeat, victoriam obtinuisti, talem coronam adeptus, in qua, quum victoria præclara sit, tamen evasisse incolumem præclarui videbatur et admirabilius. Nam adversariorum (posteriore) curru contra te rufente cunctisque (spectatoribus) putantibus equorum violentiam sustineri non posse, quanquam videras eorum (spectatorum) aliquos nullo etiam ingruente periculo mirifice angi, non modo non perterritus es aut refugisti, sed fortitudine et bigarum impetu factus es superior, et celeritate adversarios, qui secundo cursu nec interrupto ab initio usi fuerant, antevertisti. (29) Quapropter ita mutasti animos hominum, ut, quum multi jacent in ludis equestribus nihil esse perinde jucundum, atque naufragia curruum, veraque dicere videantur, de te contra spectatores omnes, ne quid tibi tale accideret, formidarent. tantam benivolentiam et studium in eorum animis natura tua excitarat, neque id injuria.

30. Quum enim pulchrum sit vel ob unum aliquod ornamentum esse conspicuum; quanto pulchrius est omnia complecti, quæ homo prudens laudi sibi duxerit. Idque inde perspicitur: Αεacum et Rhadamanthum propter prudentiam, Herculem, Castorem et Pollucem propter fortitudinem, Ganymedem, Adonidem et ejus genēris alios propter pulchritudinem a diis adamatos esse reperiemus. Quare non miror eos qui amicitiam tuam expetunt, sed si qui non eodem modo erga te afficiuntur. si qui enim singulis duntaxat horum quæ diximus bonorum prædicti, convictu deorum sunt dignati; profecto ei, homo qui natus sit, optabile fuerit, ejus amicum fieri, qui illa universa in sua potestate habeat. (31) Prædicanda igitur tui et patris et matris et ceterorum propinquorum felicitas, quod æqua-les tuos tantum virtute vincas, sed eorum multo magis, quos tu, tam præstantibus dotibus ornatus, delectu habito præ omnibus amicitia tua dignaris. nam illos fortuna tecum conjunxit, hos sua virtus tibi commendavit. (32) Qui haud scio amatores ne, an soli veri judices sint nominandi. nam mihi videtur etiam initio fortuna contemptis improbis, honestorum virorum mentes irritare volens, naturam

BPF
MSS

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880

1880